

Országgyűlés Hivatala

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ
Fidesz - Magyar Polgári Szövetség
Képviselőcsoportja

Irományszám: K/11646.

Érkezett: 2004 SZEPT 27.

Írásbeli kérdés

Dr. Szili Katalin
az Országgyűlés Elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

„Mít szándékozik a Kormány tenni a vízbázisok védelme érdekében, figyelembe véve a jelenleg is érvényben lévő kormányhatározatokat és az EU csatlakozásból fakadó kötelezettségeket is?” címmel a Házzsabály 91. §-a alapján kérdést kívánok benyújtani Dr. Persányi Miklós környezetvédelmi és vízügyi miniszterhez. Kérdésemre válaszát írásban kérem.

Tisztelt Miniszter Úr!

Hazánk lakosságának vízellátást mintegy 95 %-ban partiszűrészű-, talaj-, karszt-, illetve rétegvizek (összefoglalóan felszínalatti vizek) szolgáltatják. A vízművekkel feltárt (üzemelő), valamint a még használatba nem vett (un. távlati), mintegy 700 vízbázis s érülékeny, nincs természetes védőrétege, azaz a közetekben tárolt és mozgó vizet a felülről jövő, esetleges szennyeződéstől semmi sem védi meg. Ezeknek a vízbázisoknak a védendő vízmennyisége valamivel meghaladja az 5 000 000 m³ / nap értéket. A felszíni eredetű szennyeződés vagy már megjelent a vízben (pl. mint a legutóbb Esztergomnál, korábban Szekszárd esetében), vagy potenciálisan bármikor megjelenhet. A sérülékeny vízbázisokból ellátott települések között jelentős lakosságszámú városok (pl. Budapest, Miskolc, Pécs, Szekszárd stb.), valamint kis lélekszámú falvak egyaránt megtalálhatók.

A Kormány felismerve a vízbázisok védelmének szükségességét 2249/1995 (VIII. 31.)) rendeletében gondoskodott a sérülékeny vízbázisok biztonságos helyzetének anyagi fedezetéről. Kétévi előkészítő munka után 1997-ben indult el a sérülékeny vízbázisok biztonságba helyezésének beruházási folyamata, mely szakmailag a 123/1997.(VII.18) Korm. rendeleten alapszik. („A vízbázisok, távlati vízbázisok, valamint ivóvízellátást szolgáló vízellátási létesítmények védelméről”).

A költségvetésből a vízbázisvédelemre fordítható források 200-tól kezdve fokozatosan csökkentek és ennek eredményeként 2003 végéig a veszélyeztetett vízbázisok mindössze 36%-ánál fejeződtek be a munkálatok. A 2004. évi előirányzat szerint 56 vízbázis munkálatainak kellett volna befejeződnie, mintegy 2 milliárd forintos kerettel. A tavaszi elvonások miatt azonban 2004-re csak a fenti összegnek a 29 %-a maradt meg (580 millió Ft), ami 16 vízbázis befejező munkálatait teszi csak lehetővé.

Az idén be nem fejeződő munkálatok befejezéséhez szükséges összeget a szaktárca, vagyis a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium jövőre nem akarja biztosítani, sőt teljesen le akarja állítani a vízbázisvédelmi programot. Ez azt jelenti, hogy az idén be nem

fejeződő 40 vízbázis munkálataira eddig fordított több mint 1.820 millió forint eredménytelenné válik és a vízbázisok csaknem felén el sem fog kezdődni a munka. Ez utóbbi főleg a kisebb önkormányzatokat fogja érinteni.

A szaktárca úgy kívánja leállítani a programot, hogy figyelmen kívül hagyja azt a tény is, hogy az Európai Unióhoz történő csatlakozási tárgyalások során hazánk úgy döntött, hogy az emberi fogyasztásra szolgáló ivóvíz minőségéről szóló 98/83 EC irányelvekben meghatározott feltételek alól nem kér mentességet, így ezen irányelvekben szereplő határidők ránk nézve kötelezőek.

Az országban uralkodó viszonyokat tükrözi, hogy a vízbázisvédelmi munkálatok kivitelezését közbeszerzési pályázatokon elnyert kb. 40 mikro- vagy kisvállalkozás, 2004 évi pénzügyi tervét alapvetően borította fel a megbízó állami szervek egyoldalú szerződésmódosításra törekvő magatartása, miszerint sem a megkötött (érvényes), sem a módosítandó szerződésekből fakadó fizetési kötelezettségeket nem teljesítették. Ebből eredően a cégeket bizonytalanságban tartják már több mint fél éve. Ezáltal a cégek likviditási gondokkal küzdenek és a csőd felé sodródnak, miközben a Gazdasági Minisztérium egyre-másra írja ki a kis- és középvállalkozásokat állítólag segítő, sok esetben igen „erőltetett” tartalmú pályázatait (GVOP).

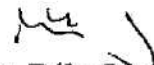
Tisztelt Miniszter Úr!

Kérdéseim a következők:

1. Azonos-e az értéke 1 km autópályának és annak a lehetőségnek, hogy 10 millió ember számára tiszta ivóvizet biztosítsunk?
2. Mit szándékozik a Kormány tenni a vízbázisok védelme érdekében, figyelembe véve a jelenleg is érvényben lévő kormányhatározatokat és az EU csatlakozásból fakadó kötelezettségeket is?
3. Hogyan számol el a Kormány a lakosság azon hányadával, akiknek már nem biztosítja azt a lehetőséget, hogy ivóvizüket védelem alá helyezhessék?
4. Mit szándékozik tenni a Kormány, hogy az állam szervei jogkövető magatartást tanúsítsanak a közbeszerzési törvény, valamint a szerződésekre vonatkozó Polgári törvénykönyv előírásainak betartása érdekében?

Várom megtisztelő válaszát.

Balatonfüred, 2004. szeptember 27.

Dr. Bóka István
Fidesz-Magyar Polgári Szövetség